

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Kernbachovou v právní věci žalobce **Ing. Borka Placra**, se sídlem Rožnov pod Radhoštěm, Nábřeží Dukelských Hrdinů 561, PSČ 756 61, insolvenčního správce dlužníka Stavby – Tydlačka s.r.o. „v likvidaci“, se sídlem Vsetín, nám. Svobody 1322, PSČ 755 01, IČ: 285 69 857, *zastoupeného Mgr. Ladislavem Popkem*, advokátem, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Sokolská třída 22, PSČ 702 00, proti žalovanému **JUDr. Josefu Č.**, nar. xxx, bytem xxx, o zaplacení částky 89.500,-- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n žalobci zaplatit částku 60.178,-- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % od 03.07.2012 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- II. Žaloba se ohledně částky 29.322,-- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % od 03.07.2012 do zaplacení z a m í t á .

- III. **Žalovaný je povinen žalobci na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 9.839,-- Kč, k rukám advokáta žalobce, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.**
- IV. **Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě soudní poplatek v částce 2.998,-- Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, došlou soudu dne 12.09.2012, se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 89.500,-- Kč, z titulu bezdůvodného obohacení. Žalovaný jako likvidátor dlužníka si bezdůvodně vyplácel odměny za výkon funkce likvidátora, které je povinen vydat do majetkové podstaty dlužníka. Na výzvu ze dne 21.06.2012, doručenou žalovanému dne 22.06.2012, žalovaný částku žalobci nevrátil. Likvidátorem dlužníka byl žalovaný jmenován rozhodnutím jediného společníka ze dne 31.03.2011 při výkonu působnosti valné hromady, sepsaném formou notářského zápisu N 191/2011, NZ 182/2011. Rozhodnutím však nebyla určena výše odměny likvidátora za výkon funkce likvidátora ve smyslu ust. § 71 odst. 6 obch. zák., přesto si žalovaný za výkon funkce likvidátora vyplatil odměny v období od 19.04.2011 do 02.01.2012 z prostředků dlužníka, a to dne 19.04.2011 - 2.000,-- Kč, 22.04.2011 - 7.000,-- Kč, 11.05.2011 - 9.000,-- Kč, 03.06.2011 - 9.000,-- Kč, 11.07.2011 - 9.000,-- Kč, 01.08.2011 - 9.000,-- Kč, 03.09.2011 - 9.000,-- Kč, 14.10.2011 - 9.000,-- Kč, 10.11.2011 - 9.000,-- Kč, 07.12.2011 - 9.000,-- Kč a 02.01.2012 - 8.500,-- Kč. Celkem 89.500,-- Kč. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.03.2012, č.j. KSOS 14 INS 11942/2011-B23 insolvenční soud uložil žalobci, aby žalovaného vyzval k předložení rozhodnutí o přiznání odměny likvidátora a ke sdělení, jaké konkrétní činnosti likvidátor prováděl. Dopisem z 19.03.2012 žalobce žalovaného vyzval k předložení listin v souladu s výše citovaným usnesením soudu. Na výzvu žalovaný nereagoval. Žalobce dne 09.05.2012 vyzval k vrácení vyplacené odměny likvidátora do majetkové podstaty. Usnesením Krajského soudu v Ostravě sp. zn. KSOS 14 INS 11942/2011 ze dne 21.09.2011 byl zjištěn úpadek dlužníka a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem. Usnesením Krajského soudu v Ostravě sp. zn. KSOS 14 INS 11942/2011 ze dne 15.12.2011 byl na majetek dlužníka prohlášen nepatrný konkurz a žalobce se stal osobou s dispozičními oprávněními k majetkové podstatě, je tedy aktivně legitimován k podání žaloby. Žalobce se domáhá i zákonného úroku z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, která předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů za dobu od 03.07.2012 do zaplacení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že s dlužníkem sjednal mandátní smlouvu výkonu funkce likvidátora s odměnou ve výši 9.000,-- Kč měsíčně od 01.04.2011 po dobu výkonu funkce, splatnou vždy během kalendářního měsíce. Rozhodnutí jediného společníka a statutárního zástupce bylo vydáno písemně a společně se všemi doklady předáno žalobci.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, vložka 32506 bylo zjištěno, že obchodní společnost Stavby – Tydlačka s. r. o. „v likvidaci“ (dále jen dlužník) vznikla ke dni 22.12.2008. Jediným společníkem a jednatelem společnosti v období od vzniku společnosti 22.12.2008 do 24.04.2011 byl Ing. Jaroslav T. Obchodní podíl zemřelého Ing. Jaroslava T. nabyla zůstavitelova manželka Miroslava T., jejíž zápis byl proveden dne 19.06.2012. Funkce jednatele Ing. Jaroslava T. zanikla ke dni 24.04.2011. Z výpisu bylo zjištěno, že dnem 04.05.2011 byl do obchodního rejstříku zapsán jako likvidátor žalovaný. Podle výpisu bylo insolvenční řízení ohledně dlužníka zahájeno na základě vyhlášky Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 14 INS 11942/2011 ze dne 08.07.2011. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 14 INS 11942/2011-A-12 ze dne 21.09.2011, jež nabylo právní moci dne 8.10.2011, bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka. Insolvenčním správcem byl jmenován žalobce. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 14 INS 11942/2011 ze dne 15.12.2011, které nabylo právní moci dne 04.01.2012, bylo rozhodnuto o prohlášení nepatrného konkurzu na majetek dlužníka.

Ze stejnopisu notářského zápisu NZ 182/2011, N 191/2011, sepsaného dne 31.03.2011 notářkou JUDr. Danou Menclerovou, bylo zjištěno, že jediný společník Ing. Jaroslav T. rozhodl při výkonu působnosti valné hromady o zrušení dlužníka a jmenování žalovaného likvidátorem dlužníka.

Vyhláškou ze dne 08.07.2011 č.j. KSOS 14 INS 11942/2011 Krajský soud v Ostravě oznámil, že insolvenčním návrhem dlužníka bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka.

Z insolvenčního návrhu ze dne 02.07.2011, došlého soudu dne 07.07.2011, bylo zjištěno, že dlužník, zastoupený žalovaným, podal insolvenční návrh, ve kterém uvedl, že oznámil rozhodnutí o zrušení a vstup dlužníka do likvidace prostřednictvím Obchodního věstníku a že v zákonné lhůtě 3 měsíců se přihlásilo 14 věřitelů dlužníka. Likvidátor uvedl, že učinil potřebná šetření za účelem zjištění majetku dlužníka.

Z dopisu jednatele společnosti Ing. Jaroslava T. ze dne 31.03.2011 adresovaného žalovanému, bylo zjištěno, že na základě jmenování likvidátora dlužníka jako statutární orgán dlužníka stanovuje od 01.04.2011 po dobu výkonu funkce likvidátora odměnu žalovanému ve výši 9.000,-- Kč měsíčně z likvidační podstaty, se splatností vždy během trvání kalendářního měsíce.

Z faktury č. 1 ze dne 14.04.2011 bylo zjištěno, že likvidátor vyúčtoval dlužníkovi odměnu za duben 2011 9.000,-- Kč a hotové výdaje. Z pokladního výdajového dokladu č. 11011079 ze dne 19.04.2011 bylo zjištěno, že žalovanému dlužník vyplatil zálohu na odměnu likvidátora. Z výpisu z účtu č. 43-3680610227/0100 ze dne 26.04.2011 bylo zjištěno, že dne 22.04.2011 dlužník žalovanému zaplatil 7.545,-- Kč.

Z faktury č. 2 ze dne 11.05.2011, vystavené žalovaným bylo zjištěno, že žalovaný za květen 2011 vyúčtoval odměnu likvidátora ve výši 9.000,-- Kč. Z výpisu z účtu ze dne 26.05.2011 číslo

účtu 43-3680610227/0100 bylo zjištěno, dlužník dne 11.05.2011 žalovanému zaplatil 9.200,-- Kč z titulu odměny likvidátora.

Z faktury č. 3 ze dne 02.06.2011 soud zjistil, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu likvidátora za červen 2011 9.000,-- Kč. Z výpisu z účtu č. 43-3680610227/0100 ze dne 25.06.2011 soud zjistil, že dne 03.06.2011 dlužník zaplatil likvidátorovi odměnu ve výši 9.000,-- Kč.

Z faktury č. 4 ze dne 11.07.2011 bylo zjištěno, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu za červenec 2011 9.000,-- Kč. Z pokladního výdajového dokladu č. 110225 ze dne 11.07.2011 bylo zjištěno, že dlužník z pokladny žalovanému vyplatil 9.340,-- Kč.

Z faktury (číslo neuvedeno) ze dne 08.08.2011 bylo zjištěno, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu likvidátora za srpen 2011 9.000,-- Kč. Z výdajového dokladu č. 110228 ze dne 01.08.2011 bylo zjištěno, že dlužník žalovanému zaplatil odměnu likvidátora za srpen 2011 ve výši 9.000,-- Kč.

Z faktury (číslo neuvedeno) ze dne 03.09.2011 bylo zjištěno, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu likvidátora ze září 2011 9.000,-- Kč. Z pokladního výdajového dokladu č. 110230 ze dne 03.09.2011 bylo zjištěno, že dlužník žalovanému vyplatil dne 03.09.2011 odměnu likvidátora ve výši 9.000,-- Kč.

Z faktury ze dne 13.10.2011 bylo zjištěno, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu likvidátora za říjen 2011 částkou 9.000,-- Kč. Z pokladního výdajového dokladu č. 110231 ze dne 14.10.2011 bylo zjištěno, že dlužník žalovanému dne 14.10.2011 zaplatil na odměnu likvidátora částku 9.000,-- Kč.

Z faktury ze dne 10.11.2011 bylo zjištěno, že za období listopadu 2011 žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu likvidátora 9.000,-- Kč. Z pokladního výdajového dokladu č. 110232 ze dne 10.11.2011 bylo zjištěno, že dlužník žalovanému dne 10.11.2011 zaplatil odměnu likvidátora 9.000,-- Kč.

Z pokladního výdajového dokladu č. 110233 ze dne 07.12.2011 bylo zjištěno, že dlužník žalovanému dne 07.12.2011 zaplatil odměnu likvidátora ve výši 10.667,-- Kč. Z připojené faktury ze dne 07.12.2011 bylo zjištěno, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval odměnu likvidátora za prosinec 2011 9.000,-- Kč.

Dopisem ze dne 08.01.2012 žalovaný insolvenčnímu správci sdělil, že k datu 31.01.2012 se vzdal funkce likvidátora dlužníka a že vzdání se funkce doručil jedinému společníkovi Miroslavě T. Žalovaný v dopise uvedl, že podle rozhodnutí statutárního zástupce o odměňování likvidátora

v lednu 2012 obdržel částku 8.500,-- Kč. K dopisu je připojena faktura z 02.01.2012, ze které bylo zjištěno, že žalovaný dlužníkovi vyúčtoval za období leden 2012 odměnu likvidátora ve výši 8.500,-- Kč.

Z dopisu ze dne 19.03.2012 soud zjistil, že žalobce žalovaného vyzval k předložení rozhodnutí valné hromady dlužníka o přiznání odměny likvidátora a k předložení seznamu úkonů likvidátora v průběhu likvidace.

Z dopisu právního zástupce žalobce ze dne 21.06.2012 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k vrácení částky 89.500,-- Kč z titulu nesprávně vyplacené odměny likvidátora, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení dopisu. Z dodejky bylo zjištěno, že výzva k vrácení odměn, byla žalovanému doručena dne 22.06.2012.

Z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.03.2012, KSOS 14 INS 11942/2011-B23 bylo zjištěno, že insolvenční soud uložil insolvenčnímu správci, aby vyzval žalovaného k předložení rozhodnutí valné hromady dlužníka o přiznání odměny likvidátora a dále, pokud takové rozhodnutí likvidátor nepředloží, aby vymáhal vrácení nesprávně vyplacených odměn likvidátora.

Podáním, doručeným soudem dne 21.03.2013 (den před v pořadí druhým nařízeným jednáním), když první jednání 01.02.2013 se nekonalo z důvodu omluvy žalovaného pro tvrzenou zdravotní indispozici, kterou lékařským potvrzením nedoložil, žalovaný vznesl námitku podjatosti. V předvolání k jednání na 01.02.2013, které bylo žalovanému doručeno dne 03.01.2013, byl žalovaný poučen o možnosti vyjádřit se k osobám soudců a přísedících, kteří mají podle rozvrhu práce věc projednat a rozhodnout. Tedy již obsílkou k prvnímu jednání byl žalovaný poučen o možnosti vyjádřit se k osobě soudce. Námitku vůči soudcům obchodního úseku krajského soudu žalovaný uplatnil až 21.03.2013, tedy den před druhým nařízeným jednáním, přičemž bezmála 2 měsíce věděl, že věc bude rozhodována u Krajského soudu v Ostravě. Námitka podjatosti soudců obchodního úseku, neboť jsou metodicky řízení předsedkyní krajského soudu, případně náměstkem předsedy krajského soudu, je nekonkrétní a jejím hlavním účelem bylo oddálení rozhodnutí soudu. Soud má za to, že námitka byla podána opožděně, proto ve věci u nařízeného jednání soud rozhodl, přičemž rozhodnutí ve věci bylo možné učinit při jednom jednání, které bylo ve věci nařízeno.

Podle § 32 odst. 1 obchod. zák. ve znění účinném do 31.12.2011, má-li společnost jediného společníka, nekoná se valná hromada a působnost valné hromady vykonává tento společník, rozhodnutí společníka při výkonu působnosti valné hromady musí mít písemnou formu a musí být podepsáno společníkem. Rozhodnutí společníka musí mít formu notářského zápisu v těch případech, kdy se o rozhodnutí valné hromady pořizuje notářský zápis. Ustanovení § 127 odst. 5 se nepoužije.

Podle § 70 odst. 6 obch. zák. odměnu likvidátora určuje orgán společnosti, který likvidátora jmenoval.

Podle § 70 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) likvidátor dlužníka vykonává v insolvenčním řízení svou působnost v rozsahu, v jakém nepřesla na insolvenčního správce; do jeho působnosti patří i součinnost s insolvenčním správcem uložena zákonem dlužníkovi. Působnost podle odst. 1 vykonává likvidátor dlužníka od podání insolvenčního návrhu, a jde-li o insolvenční návrh věřitele od rozhodnutí o úpadku. Podle § 70 odst. 3 citovaného zákona v souvislosti se svou činností v insolvenčním řízení má likvidátor dlužníka právo na náhradu nutných výdajů a přiměřenou odměnu, jejíž výši určí insolvenční soud na návrh insolvenčního správce v souladu se zvláštním právním předpisem. Podle § 109 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb. účinky k zahájení insolvenčního řízení nastávají okamžikem zveřejnění vyhlášky, kterou se oznamuje zahájení insolvenčního řízení, v insolvenčním rejstříku.

Po stránce skutkové bylo v řízení prokázáno: Úplným výpisem z obchodního rejstříku, že jediným jednatelem a jediným společníkem dlužníka byl Ing. Jaroslav T. Funkce jediného jednatele zanikla dnem 24.04.2011 jeho smrtí. Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady učiněného do notářského zápisu NZ 182/2011 ze dne 31.03.2011 bylo prokázáno, že jediný společník dlužníka Ing. Jaroslav T. dne 31.03.2011 rozhodl o zrušení společnosti dlužníka s likvidací a likvidátorem dlužníka jmenoval žalovaného. Žalovaný byl podle výpisu zapsán dne 04.05.2011 do obchodního rejstříku. Úplným výpisem z obchodního rejstříku a vyhláškou ze dne 08.07.2011, č.j. KSOS 14 INS 11942/2011 soud vzal za prokázané, že dne 08.07.2011 bylo zahájeno insolvenční řízení ohledně majetku dlužníka a že usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 14 INS 11942/2011-A 12 ze dne 21.09.2011, jež nabylo právní moci 08.10.2011, bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka a insolvenčním správcem byl jmenován žalobce. Dopisem ze dne 31.03.2011 soud vzal za prokázané, že jediný společník Ing. Jaroslav T., který byl i jediným jednatelem dlužníka, rozhodl o určení odměny žalovaného coby likvidátora dlužníka ve výši 9.000,-- Kč měsíčně s účinností od 01.04.2011 po dobu výkonu funkce. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že celkem dlužník vyplatil likvidátorovi částku 89.500,-- Kč z titulu odměny likvidátora za období od dubna 2011 do ledna 2012. Tato skutečnost vyplývá jednak z faktur, vystavených žalovaným dlužníkovi, pokladních výdajových dokladů o jednotlivých platbách, které jsou uvedeny výše, z výpisů z účtu o platbách ve prospěch žalovaného a také z dopisu žalovaného adresovaného žalobci ze dne 08.01.2011, jímž žalovaný žalobci sděluje, že se vzdal funkce likvidátora k 31.01.2012 a že mu v lednu 2012 byla vyplacena částka 8.500,-- Kč, čímž považuje své nároky vůči dlužníkovi za vyrovnané. Návrhem likvidátora na zahájení insolvenčního řízení soud vzal za prokázané, že likvidátor po vstupu dlužníka do likvidace učinil úkony směřující k likvidaci, když oznámil prostřednictvím Obchodního věstníku vstup společnosti do likvidace s výzvou věřitelům k přihlášení pohledávek do likvidace. Z jeho podání rovněž vyplývá, že zastupoval dlužníka v řízení o vymáhání nároku dlužníka u soudu. Soud již neprovedl výsledk jedině společnosti Miroslavy T. k otázce rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady ohledně odměny likvidátora ve výši 9.000,-- Kč měsíčně, neboť soud má za prokázané, že dopisem ze dne 31.03.2011 bylo rozhodnutí společníka o odměně likvidátora v písemné podobě učiněno.

Mezi účastníky nebylo sporu ohledně rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady o zrušení dlužníka s likvidací a jmenování likvidátora, které učinil ve formě notářského zápisu dne 31.03.2011, když jmenoval žalovaného likvidátorem dlužníka. Mezi účastníky však byl spor ohledně povahy sdělení Ing. Jaroslavy T. ze dne 31.03.2011, jímž žalovanému sděloval, že určil jeho odměnu ve výši 9.000,-- Kč měsíčně. V písemném sdělení sice není formálně uvedeno, že o měsíční odměně likvidátora ve výši 9.000,-- Kč rozhodl společník při výkonu působnosti valné hromady, neboť z dopisu vyplývá, že tak učinil Ing. Jaroslav T. v pozici jednatele společnosti. V tomto případě však jediným společníkem dlužníka byl Ing. Jaroslav T., jehož úkon je nutno posuzovat podle obsahu (§ 35 odst.2 OZ). Z dopisu vyplývá, že Ing. Jaroslav T. určil odměnu likvidátora, tedy Ing. Jaroslav T. dostatečně určitě svoji vůli projevil. Protože není v dopise uvedeno, že se jedná o rozhodnutí jediného společníka dlužníka, nelze dovodit, že by jediný společník, který byl v tomto případě v dvojím postavení, nerozhodl o odměně likvidátora ve výši 9.000,-- Kč měsíčně. Rozhodnutí o odměně likvidátora bylo učiněno oprávněnou osobou. Rozhodovala jediná osoba, přičemž pro formální nedostatky (když u podpisu T. je uvedeno jednatel a připojeno razítko dlužníka) nelze hovořit o tom, že by Ing. Jaroslav T., ať už v postavení jednatele či jediného společníka nerozhodl o odměně likvidátora ve výši 9.000,-- Kč měsíčně. Soud má za prokázané, že jediný společník rozhodl o odměně likvidátora ve výši 9.000,-- Kč měsíčně.

Po stránce právní soud na uvedenou skutkovou situaci aplikoval ust. § 132 obch. zák. ve znění účinném do 30.12.2011. Z ustanovení § 132 odst. 1 obch. zák. vyplývá, že má-li společnost jediného společníka, nekoná se valná hromada, působnost valné hromady vykonává tento jediný společník. Rozhodnutí společníka při výkonu působnosti valné hromady musí mít písemnou formu a musí být podepsáno společníkem. V tomto případě Ing. Jaroslav T. byl jediným jednatelem a jediným společníkem společnosti dlužníka a soud proto tento jeho dopis adresovaný likvidátorovi společnosti vyhodnotil jako rozhodnutí jediného společníka, kterým určil odměnu likvidátora ve výši 9.000,-- Kč. Žádné jiné formální náležitosti ust. § 132 odst. 1 ve znění do 31.12.2011 neobsahovalo. Pouze to, že rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady musí mít písemnou formu. V tomto případě skutečně jediný společník rozhodl v písemné podobě, kterou zachytil do dopisu. Není rozhodující, zda Ing. Jaroslav T. signoval dopis jako jednatel společnosti, protože byl zároveň jediným společníkem společnosti. Vůli této jediné osoby nelze od sebe oddělovat jenom tím, že tato vůle bude formálně vyjádřena v rozhodnutí společníka a takto i signována a označena. Rozhodnutí je v písemné podobě a rozhodoval jediný společník, proto nárok žalovaného na odměnu ve výši 9.000,-- Kč měsíčně vznikl. Co se týče nároku za dobu, kdy byl likvidátorem společnosti do doby podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení z ust. § 66 obch. zák. vyplývá, že nebyla-li uzavřena smlouva o výkonu funkce, pak se vztah mezi společností a likvidátorem řídí přiměřeně ustanoveními o smlouvě mandátní. Podle § 571 odst. 2 obch. zák. nevyplývá-li ze smlouvy něco jiného, vznikne mandatáři nárok na úplatu, když řádně vykonává činnost, ke které byl povinen, a to bez ohledu na to, zda přinesla očekávaný výsledek či nikoliv. Odměna likvidátora ve výši stanovené rozhodnutím jediného společníka 9.000,-- Kč měsíčně přísluší likvidátorovi od vzniku jeho funkce, tedy od 01.04. 2011 do 08.07.2011. Dne 08.07.2011 byla publikována vyhláška o zahájení insolvenčního řízení. Účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly publikací vyhlášky dne 08.07.2011 (§ 109 odst. 4 zák. č. 182/2006 Sb.). Návrh na zahájení insolvenčního řízení podával dlužník zastoupený žalovaným. Žalovaný v návrhu uvedl, které úkony ve funkci likvidátora od ustanovení do funkce do podání návrhu na insolvenční řízení učinil, tedy nelze konstatovat, že by

neučinil žádné úkony. Otázka rozsahu těchto úkonů není předmětem tohoto řízení, neboť rozhodnutím jediného společníka byla stanovena paušální odměna, a to měsíční paušální odměna, která zahrnuje činnost likvidátora, i když v průběhu trvání vztahu mezi dlužníkem a likvidátorem tato činnost byla vykonávána nárazově či v jednotlivých měsících nerovnoměrně. Právě k tomu slouží dohoda o paušální odměně. Soud podotýká, že bylo věcí rozhodnutí jediného společníka, jak vysokou odměnu stanoví likvidátorovi. Rozhodnutí jediného společníka nebylo přezkoumáváno soudem a v tomto řízení již přezkoumáno být nemůže s ohledem na ustanovení § 131 obch. zák. a lhůty tam stanovené. Žaloba je důvodná pouze částečně. Odměny likvidátora za období od 01.04.2011 do 08.07.2011, 3 paušální odměny měsíčně 9.000,-- Kč a alikvotní část odměny připadající na 8 dní měsíce července, tedy částka 9.000,-- Kč dělena na 31 dnů. Z toho vyplývá, že odměna za červenec měla činit toliko částku 2.322,-- Kč. Tedy o částce 29.322,-- Kč nelze hovořit jako o bezdůvodném obohacení, protože uvedenou částku likvidátor obdržel na základě rozhodnutí o jmenování likvidátorem a rozhodnutí o odměně likvidátora ve výši 9.000,-- Kč měsíčně. S ohledem na uvedené soud žalobu žalobce ohledně částky 29.322,-- Kč zamítl, neboť nebylo prokázáno, že by ohledně této částky šlo o bezdůvodné obohacení žalovaného, které mu bylo vyplaceno bez právního důvodu. Ohledně částky 60.178,-- Kč však soud žalobu shledal důvodnou, neboť podle ust. § 109 odst. 4 se zahájením insolvenčního řízení účinky zahájení insolvenčního řízení nastávají okamžikem zveřejnění vyhlášky, kterou se oznamuje zahájení insolvenčního řízení. Jak vyplývá ze skutkových závěrů zjištěných z listinných důkazů provedených u jednání, vyhláška byla zveřejněna dne 08.07.2011. Návrh na zahájení řízení ani zahájení řízení nemá vliv na výkon funkce likvidátora, pouze působnost, kterou vykonává likvidátor, přechází na insolvenčního správce a do působnosti likvidátora patří součinnost s insolvenčním správcem uložená zákonem dlužníkovi. V souvislosti s činností likvidátora v insolvenčním řízení má likvidátor dlužníka právo na náhradu nutných výdajů a na přiměřenou odměnu, jejíž výši určí insolvenční soud na návrh insolvenčního správce (§ 70 odst. 3 zákona č. 182/2006 Sb.). V řízení nebylo prokázáno, že by insolvenční soud rozhodl o odměně likvidátora po dobu od publikace vyhlášky, tedy od zahájení insolvenčního řízení do ledna 2012, kdy se likvidátor, jak vyplývá z jeho dopisu adresovaného žalobci ze dne 08.01.2012, vzdal funkce likvidátora ke dni 31.01.2012. Ustanovení § 70 odst. 3 insolvenčního zákona je ustanovením kogentním. Po zahájení insolvenčního řízení odměnu likvidátora určuje insolvenční soud, z toho vyplývá, že rozhodnutí jediného společníka o odměně likvidátora, které bylo učiněno dne 31.03.2011, se stává neúčinným, tedy titulem pro výplatu odměny likvidátora po dobu od zahájení insolvenčního řízení do zániku funkce likvidátora (08.07.2011 do 31.01.2012) není rozhodnutí jediného společníka o odměně likvidátora, ale rozhodnutí insolvenčního soudu na návrh insolvenčního správce. Rozhodnutí o odměně likvidátora v souvislosti s ust. § 70 odst. 3 zákona 182/2006 Sb. učiněno insolvenčním soudem nebylo. Tedy ohledně části vyplacené odměny, která představuje částku 60.178,-- Kč, se jedná o bezdůvodné obohacení žalovaného z titulu plnění bez právního důvodu, které je povinen vrátit žalobci. Ve vztahu k nárokům na zaplacení úroků z prodlení bylo prokázáno, že žalobce žalovaného dopisem z 21.06.2012, který byl podle dodejky doručen žalovanému dne 22.06.2012, stanovil lhůtu 10 dnů od doručení dopisu k vrácení celé částky. V tomto případě nebyla vrácena žádná část vyplacené odměny likvidátora, proto soud shledal nárok žalobce na zaplacení úroků z prodlení z částky 60.178,-- Kč od 03.07.2012 důvodným a také úrok z prodlení ve výši 7,5 % přiznal žalovanému. Soud přiznal žalobci i úroky z prodlení ve výši stanovené předpisy občanského práva (vládní nařízení č. 33/2010 Sb.), podle něhož výše úroků z prodlení odpovídá roční výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení zvýšené o sedm procentních bodů. V prvním kalendářním pololetí roku 2012 činila repo sazba pro

dvoutýdenní operace 0,75 %, tedy soud přiznal žalobci i úrok z prodlení ve výši 7,75 % z přiznané částky, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. podle úspěchu ve věci. Úspěch žalobce představuje 67 % z celkově zažalované částky. Odečtením úspěchu od neúspěchu vychází, že žalobce má právo na 34 % náhrady nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady právního zastoupení ve výši 22.715,-- Kč (§ 3 odst. 1 bod 7 vyhl. č. 484/2000 Sb.), náhradu hotových výdajů za 4 úkony právní služby po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. – příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast u dvou jednání), náklady právního zastoupení včetně režijních paušálů činí 23.915,-- Kč. Z této částky daň z přidané hodnoty 21 % představuje částku 5.022,-- Kč, celkem tak náklady právního zastoupení včetně DPH představují částku 28.937,-- Kč. 34 % z částky 28.937,-- Kč činí 9.839,-- Kč, tedy žalovaný je povinen žalobci na náhradě nákladů řízení zaplatit částku 9.839,-- Kč, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Žalobce jako insolvenční správce byl v řízení od placení soudního poplatku osvobozen (§ 11 odst. 2 písm. q/ zákona č. 549/1991 Sb.), proto soud rozhodl o přenosu poplatkové povinnosti na převážně neúspěšného účastníka řízení. Podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. je-li návrhovátelem v řízení od poplatku osvobozen, a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek (jeho odpovídající část) žalovaný. Soudní poplatek v tomto řízení činí částku 4.475,-- Kč (položka 1 bod. 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků), žalobce měl 67 % úspěch ve věci, proto je žalovaný povinen České republice na účet Krajského soudu v Ostravě č. 3703-4123-761/0710, KS 1148, VS 2922013512 zaplatit částku 2.998,-- Kč, což je 67 % ze soudního poplatku vypočteného dle výše uvedené položky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.).

Krajský soud v Ostravě
dne 22.03.2013

Za správnost vyhotovení:
Hana Kocourková

JUDr. Marcela Kernbachová
samosoudkyně